

כל. ביקר בגרמניה, ציחיה, יוגוסלוויה, הולנד, בלגיה, התנועה נבוכה, מחסרמים
על חוסר קשר עם ההנהלה. אין יודעים מה המצב ומה הן כוונות ההנהלה. שתיקת המחייבים
כזיקה. אפילו שתיקתו של ויצמן עשתה רושם כאילו הוא חזר מדעתו, עומד על כינוס
הוה"פ. אם אין צורך חיצוני - יש בכך צורך פנימי. לזאת אני מסכים, וכשיבוא הנה ו.
ננטרך לקבוע ^{יום} ~~א~~ הכינוס. רצוי 15 במרס בלונדון.

16.2.38

פוריסון טרב להשתתף במשלחת; במקומו יבוא נוואל-בקר, המומחה לענייני חוץ במפלגת
העבודה. אטלי הסכים שהוא ישתתף מטעם מפלגת העבודה.

- בשש וחצי בערב נפגשתי עם נוואל-בקר ב"בית". הוא פתח בצורך של "פינוי" (sempre)
כר הערבים מא"י". אמרתי לו אנו עומדים על כך שירשה ליהודים להכנס (to mix in)
לדרך במספר רב. אולם רעיון הטרנספור, הוא בשביל נ.ב. "רעיון קבוע". הוא השתתף בחילופי
האוכלוסין בין תורכיה ויוון והוא נלהב מהפתרון הזה שהביא ברכה גם ליוון וגם לתורכיה
והסרה שלום בין ~~א~~ שני העמים. אמרתי לו שאני חושש בכל זאת שהוא יפסיד את זמנו הקצר
שהיה לו מחקר אם ידבר רק על הטרנספור, ביחוד לאחר שהממשלה הכריזה פומבית שהיא דוחה
ההכרה כפויה; ואין אנו יכולים לבסות בהבטחותיהם כלפי היהודים אולם אין היא רגילה
לדון מהתחייבויות כלפי הערבים, ולכן דעתי היא שיעמוד קודם כל על סכנת הדחיות
וההיות.

נ.ב. הודיעני ש ^{לדבר} יעצה לדבר נגד הועדה הטכנית בכלל, כי לממשלה יש כל החומר
הדרוש והיא יכולה להחליט בעצמה על הכל.

ראיתי עצמי נאלץ לטעון גם נגד דעה זו. אמרתי לו, א) אין להניח שהממשלה חסחלק
מסליחת ועדה, לאחר שהכריזה עליה בגנף, בספר הלבן ובפרלמנט, ואולי כבר מינתה את
הועדה. ב) יש בלי ספק צורך כועדה לבדוק כמה שאלות פנינסיות, מסקיות וגם פרסי
הגבולין.

אולם מה שיש לסעון הוא כי על הממשלה עצמה להחליט בשאלות הגדולות, העקריות ולמסור לזרחה רק הפרטים. והשאלות הגדולות הן: גליל, נגב, ירושלם, עבר הירדן, מחוז בית שאן.

הענין באפשרויות ההתישבות בגליל וחזר לרעיון הסרנספר. אמרתי לו שוב - כמובן שרעיון הסרנספר ביסודו נכון אולם בשים לב לקוצר הזמן ולדחיפות הענינים וחשיבותם ולעמדה המוצהרת של הממשלה יש להתרכז בענינים העיקריים.

אגב השיחה ראיתי שום עד כמה אפילו ידידים וקרובים אין להם מושג מהמציאות המסובכת של הארץ; הן כדי שיחה ~~מפוח~~ פתח נ.ב. את הרעיון שהמסגה והכסלון העיקרי של המנדט והפקידות שלא דאגו להקנות שפה משותפת ליהודים ולערבים בארץ...

בנעתי מוויכוח זה - מקוצר זמן ומחוסר תקווה להעמידו על רגל אחת העל טיב הסבך היהודי הערבי ועל שאלת הלשון בארץ.

היות ונתברר בינתיים שהוא יהיה הדברן השני (יפתח יאליה, אחריו ידבר קזלם על "חוק וסדר", אחריו - נ.ב. על עיקרי המדיניות; ולבסוף סינקלר על עליה) העירותי לו שעליו לעמוד קודם על כל המנדט להבהיר שלמעשה ביטלה הממשלה את המנדט בעקרה את היסוד המרכזי שעליו עומד כל דבר הבית הלאומי - היותנו בארץ בזכות ולא בחסד, - ז.א. שעליהנו לארץ אין לה גבול אחר מיכולת קליטה כלכלית. ואם כי סינקלר ידבר נגד "המכסימום הפוליטי" עליו לשאול את הממשלה אם הודעותיה על קיום המנדט - שאינו יכל להתפרש רק כשלטון בריטי, אלא כסיוע לבית הלאומי - הוא רציני וממשי או אחיזה עינים, ולדרוש עליה רחבה בתקופת הבינים.

שני דברים תפס לכל הפחות: דבר הגליל והנגב.

17.2.38

בחמש וחצי אה"ב ראיתי את ארצי סינקלר במשרדו ב"בית". עברתי לבירינת של מסדרונים ופרוזדורים ומדרגות ומעלות וכל מיני מבואים ומוצאים עד שבסוף הגעתי אליו. הוא רק שב מהמשלחת. הממשלה חודיעה לחם שטבב הבטחון בארץ הוטב. הצבא פועל בסרץ, אולם הדעה הנפוצה שכל המרד זהו רק ענין של אפנדים - אין לו שחר. יותר מחמש מאות איש - ממעמד האפנדים עצורים בעכו ובמחנות הסגר, ואף על פי כך המלחמה נמשכת. א.ס. שאלני עד כמה